

متن پرسش

در سؤال قبلی از شما پرسیدیم که علم حضوری به خداوند، از مبادی عملی است یا نظری؟ و شما فرمودید که: «در علم حضوری، ماوراء عقل عملی و نظری تماماً نظر به خداوند دارد.» آیا منظور شما از این تعبیر «ماوراء» این است که علم حضوری به خداوند اصلاً جزء مبادی نیست؟ یا علاوه بر مبادی عملی و نظری، این (علم حضوری) هم مبدأ دیگری است؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: تقسیم مبادی فکری به عملی و نظری مربوط به علم حصولی است، ولی در علم حضوری که وجود معلوم نزد عالم است وجود آن معلوم به خودی خود به نفس ناطقه شدت می‌دهد و در حضوری برتر قرار می‌گیرد بدون آن که بخواهد فکر کند تا متوجه وجود معلوم در بیرون از خود باشد. موفق باشید